

و برای رسیدن به بصیرت، مدل سازیها و پسخگویی به همه نیازهای انسان، چه نیازهای اجتماعی و چه نیازهای موقعیت و منزلتش، چه نیازهای قلبی، روحی و روانی اش باید به مطلق قرآن توجه کرد.

وی تصریح کرد: در قرآن سه نوع نظارت برای رشد فرهنگ وجود دارد. خود نظارتی و خود کنترلی، یعنی همیشه باید انسان برخوش نظارت کند که در حوزه دینی ما با وارثه مقدس تقوا از آن یاد می‌شود. تقوا یک امر آموختشی، مدل سازی و هدایت گری است. معلم، محیط آموزشی، محله، پدر و مادر و همنشین در امر نظارت نقش دارند. نظارت در جامعه ما مغفول واقع شده و شاید بزرگ افراد بخواهند به آن دست بزنند چنان‌که مصیب بزرگ و گرفتاریهای شخصی می‌شوند، نظارت دیگر نظارت همگانی است. باید همگان بتوانند در مقابل بسیها و خوبیها عکس العمل مناسب نشان دهند و قلمی قرآن تعریف از زنان و مردان مؤمن می‌کند اینطور می‌فرماید المؤمنون والمؤمنات بعضهم اولیاء بعض می‌گوید مردان و زنان مؤمن، پشوتوه و کمک هم هستند. وقتی که می‌خواهند این حمایت، دفاع و ولایت را نشان بدهد با تعییر یا مروّن بالمعروف و بمعنوی غنی‌المنکر یعنی فرانکوی به سوی خوبیها و نهی از بدیها را مطرح می‌کنند. حالا راه و روش آن چیست؟ این را باید ما در جامعه نهادینه کنیم. امر به معروف و نهی از منکر باید امنیت داشته باشد، آیا بکار ماند در یک سازمانی جرأت دارد به مدیرش بگوید چرا این تخلف را می‌کنی؟ مگر می‌شود. وقتی یک بازرس ویژه می‌آید همه چیز منتظم می‌شود. ولی وقتی تمام بدنے یک سازمان ناظر بکنگر می‌شوند چه به سوی خوبیها فرانکوی اکنند و چه از زشتیها نهی اکنند این یک حرکت بزرگ است. لذا نظارت عمومی و همگانی در حوزه حفظ فرهنگ عمومی فوق العاده مهم است، و در تهاب نظارت خاص است که شامل قانون، نیروهای پلیس، دادگاهها و بازرسیها می‌گردد که همه اینها در هندسه انسان ساز قرآن تعریف و پژوهی دارد و اگر ما بخواهیم به این جایگاه برپیم، باید به این نظرات را بها بدهیم، وحدت فرمانده در امور فرهنگی بسیار مهم است.

حجت الاسلام و المسلمین دکتر شریعتی ریس دانشگاه علامه طباطبائی در پایان گفت: برنامه‌بریزی برای بصیرت اجتماعی و رشد بصیرت مردمی فوق العاده مهم است. هندسه انسان ساز قرآن وقتی بحث اینها را مطرح می‌کند دائمًا روى کلمة بشارة و انتظار تکیه دارد. بشارة و اندار قبل از عمل است. تشویق و تنبیه بعد از عمل است. بشارة و اندار حالت پیشگیری است. تمام فرهنگ قرآنی ما در حوزه انسان بر پیشگیری و بهداشت تاکید دارد تا بر مجازات و برخورد یک جا هم دست به مجازات می‌زند.

قرآن یک کلیت فرهنگی را برای جامعه تعریف می‌کند و آن این است که می‌فرماید ما در میان هر علیٰ رسولی فرستادیم، وَلَقَدْ يَعْلَمُنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَجْنَبُوا الطَّاغُوتِ... می‌گوید ما برای هر ملتی یک معلم فرهنگی و یا مهندس فرهنگی فرستاده‌ایم که در تمام شیوه‌نوات آنها کار فرهنگی می‌کند. کار او ده محور کلی دارد. ان اعبدوا الله و جتنبوا الطاغوت یعنی تسمیم در مقابل حق و مخالفت با طاغوت. اگر اصل معماری فرهنگی ما بر این دو محور سامان داده شود با تکنیکها و ابزار علمی که در اختیار داریم می‌توانیم دلها را تصاحب کنیم، چون فرهنگ که قرآن با دلها عجین شده است و انسان گمشده خود را در این حقیقت می‌بیند.

رئیس دانشگاه علامه طباطبائی در افتتاحیه همایش ملی مهندسی فرهنگی وحدت فرماندهی در امور فرهنگی بسیار مهم است

دارد. لذا رفتاری از او سر می‌زند که مورد پسند و قبول نیست. شیطان وقتی می‌خواهد آدم و حوارا بفریبد و یا مورد وسوسه قرار دهد به آنان نمی‌گوید من شما را می‌خواهم برده کنم تا رسوا شوید بلکه سخن شیطان این است که آیا دلتان می‌خواهد به سوی درختی که اگر از میوه آن بخورید جاوداًه شوید و به قدرتی برسید که فناپاپریز است راهنمایی کنم. این آیات نشان می‌دهد: ذات و ماهیت وجود انسان طرفدار خیر و کمال است. اما از آن طرف هم آسیب‌پذیر و افت‌پذیر است. مشکلاتی برایش پیش می‌آید که باید با این مشکلات برخورد کرد و این آفات و جاهای آفات را شناخت و روش مقابله با این آفات را بکار گرفت تا بشر به آن جایگاه فضلنامه علیٰ کمیرمِنْ خلقنا تقضیلاً برسد؛ یعنی ما باید را معابر هستی می‌شناسد لذا می‌فرماید «هُوَ الَّذِي أَشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَاسْتَمِرُوكُمْ فِيهَا» خدا شما را زاید زمین افرید و شما را عمار این عالم قرار دارد و در جای دیگر بیان قرآن این است که «الَّذِي أَخْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَ فَبَدَعَ الْخَلْقَ الْإِنْسَانَ مِنْ تِينَ» وقتی همه چیز به کمال خودش رسید تازه زیننده حضور و وجود انسان در این عالم شد. داستان آدم و حوا و اسکان او در بهشت داستان بسیار زیبایی است. خداوند سبحان در سوره‌های بقره، اعراف و طه یک بحث اساسی در مورد انسان دارد. این انسانی که از همه برتر و کل سرسبد خلقت است؛ چنان‌که مشكل می‌شود در قرآن بحث تزلزل وسوسه پذیری و انحراف از حرکت خوب و شایسته و سقوط انسان مطرح می‌شود. اما قرآن نمی‌گوید که ای انسان تو خود خریدار سقوط، نایابی و به دنبال رشته‌ها هستی بلکه سخن قرآن این است که انسان فریب می‌خورد. تزلزل در اراده و تصمیم نیست؛ نارسا است.

مهندسي برای خودش ساز و کارهایی دارد خواهش من این است که ما از قرآن نگریزیم، قرآن کتاب انسان ساز است